

CAMPANYA INSPECTORIAL 2018 / 2019

“PRIMER, ELS ÚLTIMS”

“El vostre Pare del cel no vol que es perdi ni un de sol d'aquests petits” (Mt. 18, 12 – 14)

EVANGELI GAUDIUM (PAPA FRANCESC)

El lloc privilegiat dels pobres en el Poble de Déu.

197. El cor de Déu té un lloc preferencial per als pobres, tant que fins Ell mateix «es va fer pobre» (2 Co 8,9). Tot el camí de la nostra redempció està signat pels pobres. Aquesta salvació va venir a nosaltres a través del «sí» d'una humil noia d'un petit poble perdut en la perifèria d'un gran imperi. El Salvador nasqué en una menjadora, entre animals, com ho feien els fills dels més pobres; fou presentat al Temple juntament amb dos colomins, l'ofrena dels qui no podien permetre's pagar un anyell (cf. Lc 2,24; Lv 5,7); cresqué en una llar de senzills treballadors i treballà amb les seves mans per a guanyar-se el pa. Quan començà a anunciar el Regne, el seguien multituds de desposseïts, i així manifestà el que Ell mateix digué: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè m'ha ungit. M'ha enviat a anunciar l'Evangeli als pobres» (Lc 4,18). Als qui estaven carregats de dolor, aclaparats de pobresa, els va assegurar que Déu els tenia al bell mig del seu cor: «Feliços vosaltres, els pobres, perquè el Regne de Déu us pertany!» (Lc 6,20); amb ells es va identificar: «Tenia fam i em donàreu menjar», i ensenyà que la misericòrdia envers ells és la clau del cel (cf. Mt 25,35s).

198. Per a l'Església l'opció pels pobres és una categoria teològica abans que cultural, sociològica, política o filosòfica. Déu els atorga «la seva primera misericòrdia». Aquesta preferència divina té conseqüències en la vida de fe de tots els cristians, cridats a tenir «els mateixos sentiments de Jesucrist» (Flp 2,5). Inspirada en ella, l'Església va fer una *opció pels pobres* entesa com una «forma especial de primacia en l'exercici de la caritat cristiana, de la qual dona testimoni tota la tradició de l'Església». Aquesta opció —ensenyava Benet XVI— «està implícita en la fe cristològica en aquell Déu que s'ha fet pobre per nosaltres, per enriquir-nos amb la seva pobresa». Per això vull una Església pobra per als pobres. Ells tenen molt a ensenyar-nos. A més de participar del *sensus fidei*, en els seus propis dolors coneixen el Crist sofrent. És necessari que tots ens deixem evangelitzar per ells. La nova evangelització és una invitació a reconèixer la força salvífica de les seves vides i a posar-los al bell mig del camí de l'Església. Som cridats a descobrir Crist en ells, a prestar-los la nostra veu en les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar-los i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells.

199. El nostre compromís no consisteix exclusivament en accions o en programes de promoció i assistència; el que l'Esperit mobilitza no és un desbordament activista, sinó abans que res una *atenció* posada en l'altre «considerant-lo com un amb si mateix». Aquesta atenció amant és l'inici d'una veritable preocupació per la seva persona, a partir de la qual desitjo buscar efectivament el seu bé. Això implica valorar el pobre en la seva bondat pròpia, amb la seva forma de ser, amb la seva cultura, amb la seva manera de viure la fe. El veritable amor sempre és contemplatiu, ens permet de servir l'altre no per necessitat o per vanitat, sinó perquè ell és bonic, més enllà de la seva aparença: «De l'amor pel qual a un li és grata l'altra persona depèn que li doni alguna cosa gratis». El pobre, quan és estimat, és apreciat com d'alt valor», i això diferencia l'autèntica opció pels pobres de qualsevol ideologia, de qualsevol intent d'utilitzar els pobres al servei d'interessos personals o polítics. Només des d'aquesta proximitat real i cordial podem acompanyar-los adequadament en el seu camí d'alliberació. Únicament això farà possible que «els pobres, en cada comunitat cristiana, se sentin com a casa seva. No seria aquest estil la més gran i eficaç presentació de la Bona Nova del Regne?». Sense l'opció preferencial pels més pobres, «l'anunci de l'Evangeli, fins essent la primera caritat, corre el risc de ser incomprès o d'ofegar-se en el mar de paraules a què l'actual societat de la comunicació ens sotmet cada dia».

200. Atès que aquesta exhortació s'adreça als membres de l'Església catòlica vull expressar amb dolor que la pitjor discriminació que sofreixen els pobres és la falta d'atenció espiritual. La immensa majoria dels pobres té una especial obertura a la fe; necessiten Déu i no podem deixar d'oferir-los la seva amistat, la seva benedicció, la seva Paraula, la celebració dels Sagraments i la proposta d'un camí de creixement i de maduració en la fe. L'opció preferencial pels pobres ha de traduir-se principalment en una atenció religiosa privilegiada i prioritària.

201. Ningú no hauria de dir que es manté lluny dels pobres perquè les seves opcions de vida impliquen prestar més atenció a altres afers. Aquesta és una excusa freqüent en ambients acadèmics, empresarials o professionals, i fins i tot eclesials. Si bé pot dir-se en general que la vocació i la missió pròpia dels fidels laics és la transformació de les distintes realitats terrenals perquè tota activitat humana sigui transformada per l'Evangeli[171], ningú no pot sentir-se exceptuat de la preocupació pels pobres i per la justícia social: «La conversió espiritual, la intensitat de l'amor a Déu i al proïsme, el zel per la justícia i la pau, el sentit evangèlic dels pobres i de la pobresa, són requerits a tothom»[172]. Temo que també aquestes paraules solament siguin objecte d'alguns comentaris sense una veritable incidència pràctica. No obstant això, confio en l'obertura i les bones disposicions dels cristians, i us demano que busqueu comunitàriament nous camins per a acollir aquesta renovada proposta.

ALGUNES PREGUNTES PER COMPARTIR EN GRUP / COMUNITAT / EQUIP.

197 – **En el nostre “cor”** els joves més pobres ocupen un lloc privilegiat? En què es manifesta?

198 – **Què pot significar per nosaltres avui** que ens hem de deixar evangelitzar pels joves pobres? Sabem ser amics seus, essent capaços d'escoltar-los i recollir la saviesa que Déu ens transmet a través d'ells?

199 – **Busquem realment el seu bé?** Sabem ser contemplatius dels joves pobres? Tenim una proximitat real i cordial amb ells per poder acompanyar-los després? Els joves més pobres es troben com a casa seva en les nostres presències?

200 – **Quins nous camins** podem trobar per a fer efectiva i eficaç la nostra preocupació pels joves més pobres?